

Ових дана суочени смо са још једном бескрупулозном кампањом против Владе Србије. Са једне стране, Влада је нападнута да малтене води Србију у НАТО, а, са друге стране, да се Србија сувише приближила Русији због Српско-руског хуманитарног центра у Нишу.

Када је реч о НАТО, подсетићу да Србија води политику војне неутралности, а да је тадашњи председник Србије Борис Тадић у Бриселу потписао Оквирни документ 14. децембра 2006, чиме је Србија и формално постала учесница Програма Партнерство за мир. Након тога је министар спољних послова Вук Јеремић 5. септембра 2007. године уручио у седишту НАТО-а Презентациони документ, којим су дефинисане области сарадње са НАТО-ом. У то време је, да подсетим, премијер био Војислав Коштуница. Све што је до данас рађено у сарадњи са НАТО дефинисано је у овим документима, укључујући и ИПАП као виши облик сарадње. Ни у једном акту Владе Србије се не предвиђа учешће у Акционом плану за чланство, што НАТО поштује. И СОФА споразум и споразум о логистичкој подршци имају све државе партнери. У нашем случају, овим се стварају услови за модернизацију Техничко-ремонтног завода у Крагујевцу. А кад је реч о СОФИ са НАТО, то је двострани споразум, тако да привилегије уживају и наше оружане снаге на територији НАТО-а, за разлику од споразума који је потписао Тадић са Кондолизом Рајс, који даје привилегије само америчкој војсци, са чим се сагласила Коштуничина влада.

Када је реч о Нишу, владе Русије и Србије су 20. октобра 2009. године, приликом посете председника Медведева, у присуству Тадића, потписали Споразум о сарадњи у области ванредног хуманитарног реаговања, спречавања елементарних непогода и техногених хаварија и уклањања њихових последица. Њиме је дефинисано оснивање Српско-руског хуманитарног центра у Нишу, као и да руско особље ужива правни статус утврђен за административно и техничко особље Амбасаде Русије, у складу са Бечком конвенцијом о дипломатским односима из 1961. године. Никад није било речи о њиховом дипломатском статусу.

Као што се види, у оба случаја реч је о лажној забринутости и само изговору за још један бескрупулозни напад на Владу Србије, која води јасну политику: војна неутралност, чланство у ЕУ и пријатељски односи са Русијом.

